

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๐ กำหนดให้ สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการ สภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ ที่มีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุม (นัดพิเศษ) เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วย จรรยาบรรณของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วย จรรยาบรรณของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓) ประกาศสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรื่อง จรรยาบรรณของ กรรมการสภามหาวิทยาลัยและกรรมการหรืออนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ฉบับลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้ง กับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“นายกสภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“กรรมการสภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารีแต่งตั้งด้วย

“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“ผู้บริหาร”	หมายความว่า	อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้า สาขาวิชา หัวหน้าโครงการ หัวหน้า สถาน หัวหน้าส่วน และให้หมายความ รวมถึงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่าผู้บริหารด้วย
“บุคลากร”	หมายความว่า	พนักงานและลูกจ้างตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วย บริหารงานบุคคล
“คณาจารย์”	หมายความว่า	คณาจารย์ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วยบริหารบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙
“นักวิจัย”	หมายความว่า	ผู้ที่ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้ อย่างเป็นระบบเพื่อตอบประเด็นที่ สงสัยโดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับ ในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
“ผู้เรียน”	หมายความว่า	ผู้ที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และให้ หมายความรวมถึงผู้ที่เข้าศึกษาตาม โครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารีด้วย
“ผู้รับบริการ”	หมายความว่า	ผู้ที่มาใช้บริการจากหน่วยงานของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ทั้งโดยตรงและผ่านช่องทางการสื่อสาร ในรูปแบบต่าง ๆ
“จริยธรรม”	หมายความว่า	คุณธรรมที่แสดงออกทางกายและวาจา ในลักษณะที่ดีงามอันเป็นที่พึงประสงค์ ของสังคม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง
เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด
และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียน ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งกำหนดโดยแต่ละสภาวิชาชีพไว้เป็นการเฉพาะ ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๒

จรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๗ มาตรฐานทางจรรยาบรรณ คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมที่ต้องยึดถือและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ประกอบด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ จรรยาบรรณต่อตนเอง

(๑) ยึดมั่นในหลักอรรถาภิบาลและธรรมาภิบาลในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยและกรรมการหรืออนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(๓) มีทัศนคติที่ดี ปราศจากอคติ รับผิดชอบต่อหน้าที่ และซื่อสัตย์สุจริต

(๔) เสียสละ มุ่งมั่น พุ่มเท ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ

(๕) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๑) มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์

(๒) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๓) ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๔) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

ข้อ ๑๐ จริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย บุคลากร และผู้เรียน

(๑) เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือเป็นแบบอย่างของบุคคลทั่วไป

(๓) ละเว้นการประพฤติตนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อภาพลักษณ์

ของมหาวิทยาลัย

(๔) ปฏิบัติต่อบุคลากรและผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

(๕) กำกับดูแลมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อให้ผู้เรียน

และผู้รับบริการได้รับประโยชน์สูงสุด

(๖) ไม่เปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัย

(๗) ไม่ใช้มหาวิทยาลัยแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง

ข้อ ๑๑ จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๑) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่พึงงาม

(๒) สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลสภาพแวดล้อมและบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยให้มีความ

ปลอดภัยสูงสุดต่อชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในมหาวิทยาลัยและในชุมชน

(๓) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๔) เป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริตนำมหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม

(๕) ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อนกับมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของบุคลากร

ข้อ ๑๒ จริยธรรมต่อตนเอง

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตามปณิธาน นโยบาย

และจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ

และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด

(๓) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน รวมถึงบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสม

(๔) ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของตนในทางที่ชอบ

ข้อ ๑๓ จริยธรรมต่อผู้ร่วมงานและผู้เรียน

(๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงานและผู้เรียน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟัง

ความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงานและผู้เรียน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน

และผู้เรียนด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

ข้อ ๑๔ จริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๒) ละเว้นการประพฤติดนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๓) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๕ จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๓) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๑๖ นอกเหนือจากจริยธรรมของบุคลากรแล้ว ผู้บริหารพึงมีจริยธรรม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากร ตั้งมั่นในความเป็นธรรม ถ่อมมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม

(๒) ปฏิบัติต่อบุคลากรด้วยความเสมอภาค เชื่อมั่นในคุณค่าของคน ปฏิบัติต่อบุคลากรภายใต้การปฏิบัติที่เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๓) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจริยธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด รวมถึงไม่ละเลยเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจริยธรรมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานภายใต้ความรับผิดชอบต่อ

ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๑๗ นอกเหนือจากจริยธรรมของบุคลากรแล้ว คณาจารย์พึงมีจริยธรรม ดังนี้

(๑) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสม และได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ

(๒) ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อผู้เรียน ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียน และอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนเป็นคนดี

(๓) รับผิดชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ

(๔) ปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อผู้เรียนทั้งกายวาจาใจ

(๕) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ มหาวิทยาลัยและสังคม

(๖) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสภาพแวดล้อมของการวิจัย

ส่วนที่ ๖

จริยธรรมของนักวิจัย

ข้อ ๑๘ นอกเหนือจากจริยธรรมของบุคลากรและคณาจารย์แล้ว นักวิจัยพึงมีจริยธรรม ดังนี้

(๑) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

(๒) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อมหาวิทยาลัย นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ และต้องใช้จ่ายเงินทุนวิจัยตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยด้วยความซื่อตรง

(๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพและเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

(๔) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

(๕) เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

(๖) มีอิสระทางความคิดโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่าอคติส่วนตนหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

(๗) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

(๘) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมทั้งจะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

(๙) มีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

ส่วนที่ ๗

จรรยาบรรณของผู้เรียน

ข้อ ๑๙ จรรยาบรรณต่อตนเอง

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จรรยาบรรณ และวัฒนธรรมอันดีงาม ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และจรรยาวัตรของมหาวิทยาลัย

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง

(๓) พัฒนาดตนเองให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถ ในสาขาวิชาชีพของตนเอง

(๔) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นผู้เรียน

ข้อ ๒๐ จรรยาบรรณต่อผู้อื่น

(๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) เคารพและไม่ละเมิดผลงาน และสิทธิของผู้อื่น

ข้อ ๒๑ จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

(๑) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

(๒) ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย และไม่ประพฤติปฏิบัติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๓) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

ข้อ ๒๒ จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

ส่วนที่ ๘

แนวปฏิบัติตามจริยธรรม

ข้อ ๒๓ ให้อธิการบดีออกประกาศกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามจริยธรรม
ในหมวด ๒ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

หมวด ๓

โทษทางจริยธรรม

ข้อ ๒๔ โทษทางจริยธรรมตามหมวดนี้ ให้ใช้กับผู้ประพฤติผิดจริยธรรม แต่ไม่รวมถึงผู้เรียน
กรณีผู้เรียนประพฤติผิดจริยธรรม ให้ดำเนินการตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษา
ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ โทษทางจริยธรรม มีดังนี้

- (๑) ตักเตือน
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) ทำทัณฑ์บน

กรณีผู้ประพฤติผิดจริยธรรมไม่พอใจคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา
สามสิบวันนับตั้งแต่วันได้รับทราบคำสั่งลงโทษทางจริยธรรม ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์ร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการอุทธรณ์ร้องทุกข์ของ
มหาวิทยาลัย

หากผู้ประพฤติผิดจริยธรรมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย
และต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่มีเรื่องกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ หรืออยู่ในระหว่างดำเนินการ
ทางจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่
ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๗ ให้ทบทวนความเหมาะสมของข้อบังคับนี้เมื่อครบกำหนด ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่
ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ หรือหากมีความจำเป็นอาจทบทวนความเหมาะสมของข้อบังคับนี้ ก่อนครบกำหนด
๓ ปี ก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี